

Már minden kitelik tőlem

Késve díszítik majd a főteret.
S ha érzek még... magamat mégse jobban?
Kint majd hideg lesz – bent pedig meleg.
Jövő ilyenkor – ha élve ha holtan –
leszek majd megint aki sose voltam
még eddig: – Hol van az idei hó? –
nézek szét. Bemondja a rádió
hogy pontos az idő: Egy hét sincs karácsonyig. Élet-
re jelentkezem ismét – üsse kő! –
mivel majd elhiszem hogy ez az élet?

Zene szól majd. Valahol ott leszek
ahol hosszú idillikus sorokban
a pénztárgépek előtt az emberek
százai állnak. Ajándék-csomagban
minden földi jó ott lesz majd – nyomokban.
Sehol sem lesz egy szabad parkoló-
hely. Lehet hogy majd havazik s bio-
csoda micsodák javítják az élet-
minőséget fel annyira – te jó
ég! – hogy majdnem elhiszem: ez az élet?

Ha sikkasztok – majd csak a lényegét.
Mert új vagyok én itt. Még meg se szoktam
hogy élek. Mintha tegnap új nevet
adtak volna mindennek... szinte sokkban

leszek egyfolytában. – Ezt jól kifogtam! –
Fekszem majd mint a Lada- Ford- Renault-
roncsok a városszéli autó-
bontóban. Lesznek még jó alkatrészek
bennem de nem leszek használható
arra amit úgy neveznek hogy élet?

Legvégül ajánlás helyett a hó-
lapátra támaszkodva – egy video-
felvételen? – majd arról beszélek
síri hangon hogy mi abban a jó
ha elhiszem végre hogy ez az élet?

Pont Hu

Az ezredforduló környékén
egy forró nyári éjszakán
azt álmodtam hogy spanyol vagyok.
Andalúz. Magyarokkal voltam körülvéve
akiknek be nem állt a szájuk.
Egy szavukat sem értettem.
Megbabonázva néztem őket:
– Mi a fenét akarnak
ezek a magyarok olyan nagyon?

Miután felébredtem a magyarok
szája továbbra sem állt be. (Be-
kapcsoltam a tévét.) Értettem is
meg nem is hogy miről beszélnek.
Nem vagyok spanyol
fogtam fel lassanként
de az álom és ébrenlét közötti sávon
alighanem meglehetősen
rossz magyar is vagyok.

A hajnali erekció hatására
a nemzeti érzés nálam
teljesen háttérbe szorul:
Ilyenkor főleg baszni szeretnék
a faji és a nemzeti hovatartozás
pedig nemigen foglalkoztat
vagy befolyásol

és csupán a körülmények
szerencsés – vagy szerencsétlen? –
közrejátszásának köszönhetően
nem árultam el ez ideig még
a magyar ügyet. Mi több

az ilyen jellegű kihívások száma
egyfolytában csökkenőben van
és az intenzitásuk is
lanyhulni látszik.

